

estima l'IEC, s'identifica amb els seus objectius i en serà membre actiu i no passiu, si és votat per a accedir a aquesta condició. Jordi Casassas ocupa un lloc molt eminent en la historiografia catalana actual en l'especialitat contemporanista i convindria molt comptar amb ell en la nostra corporació.

Text llegit per Albert Balcells i González en el Ple del dia 19 de desembre de 2011

SECCIÓ DE FILOSOFIA I CIÈNCIES SOCIALS

Membres numeraris

Joan Egea i Fernández

Joan Egea és un gran jurista. És un home que s'ha fet ell mateix, perquè sense tenir cap relació familiar en els àmbits jurídics i universitari, ha arribat a ocupar un lloc important pels seus mèrits. Ha fet certa l'exigència constitucional del principi de mèrits i capacitat.

El professor Egea ha portat endavant una important carrera acadèmica que no ha estat aliena a l'ocupació de càrrecs d'influència en aquest país. Avui em correspon fer la seva presentació per a esdevenir membre numerari de l'IEC.

El professor Joan Egea i Fernández va néixer a Olesa de Montserrat el 1951. Es va llicenciar a la Facultat de Dret de la Universitat de Barcelona (UB) l'any 1976 i hi va obtenir el doctorat l'any 1981, amb una tesi sobre els heretaments, que va merèixer el premi extraordinari de doctorat. Si bé la tesi com a tal no s'ha publicat, tothom en el nostre món

sap que les solucions recents del Codi civil de Catalunya s'hi inspiren de manera notòria. La seva tesi s'insereix en els treballs que en aquell moment s'estaven duent a terme a la Facultat de Dret de la UB, on es va iniciar a partir de l'aprovació de la Compilació, el tractament doctrinal modern del dret civil de Catalunya. Joan Egea forma part de la segona generació de juristes de dret civil català, dins d'un grup d'alta qualitat acadèmica.

Va ser professor de la UB des de 1976 fins a 1991 i va efectuar les oposicions de catedràtic de la Universitat Pompeu Fabra (UPF), càrrec que ocupa en aquest moment. Va ser degà de la Facultat de Dret de la UPF des de 1994 fins a 2000. Abans havia estat secretari de la Facultat de Dret de la UB i vicedegà de la UPF. Ha format part de comissions per a l'avaluació de projectes de recerca, tant a Catalunya (AGAUR) com en el Ministeri d'Educació i Ciència (ANEP) i en el de Ciència i Tecnologia. Ha dirigit projectes d'investigació coordinats i individuals, i també projectes conjunts amb la Universitat de Bolonya; ha participat en diverses conferències i reunions internacionals de la International Society of Family Law (ISFL), a la qual pertany, i és acadèmic de l'Acadèmia de Jurisprudència i Legislació de Catalunya, des del dia 27 d'octubre de 2011.

Les publicacions del professor Egea s'insereixen en aquesta línia a la qual m'he referit abans i que és la que li ha proporcionat més èxits a la vida. Es pot dir que ha treballat en dues línies de recerca, tal com es pot deduir dels projectes que han estat finançats: el dret de família, tant general com català, i, sobretot, el dret civil català. En aquest àmbit, s'ha ocupat de la protecció de menors, els aliments, la protecció de la gent gran, el dret de successions català, les immissions, tant en l'aspecte referit als drets fonamentals que protegeixen com en l'estudi de la institució en el dret català. Darrerament, s'ha ocupat de l'Estatut d'autonomia de Catalunya, molt especialment en l'anàlisi dels efectes que la sentència del Tribunal Constitucional 31/2010, de 31 de juny, ha portat en les competències de dret civil. Entre els mèrits que acompanyen Joan Egea, en relació amb la seva tasca de recerca en el dret civil català, cal dir que va ser secretari de la Càtedra Duran i Bas, que el va becar per a l'estudi del tema objecte de la seva tesi doctoral i que ha estat el responsable d'endegar la secció dedicada al dret català en la revista electrònica *InDret*, de la UPF; ha estat un assidu impulsor i col·laborador en les Jornades de Dret Català a Tossa; ha format part de l'Observatori de Dret Privat de Catalunya, com a vocal i com a membre de les diferents comissions dedicades a fer les propostes concretes de lleis civils i del Codi civil català; ha estat membre de la Comissió Assessora de la Direcció General de Dret i Entitats Jurídiques del Departament de Justícia, que formula les propostes de resolució dels recursos governatius, i ha estat nomenat pel ple del Parlament de Catalunya conseller del Consell de Garanties Estatutàries, del qual és vicepresident.

El currículum d'una persona s'ha de llegir sempre en funció dels serveis que presta a la comunitat on el seu treball té lloc. Si he de resumir el de Joan Egea, he de dir que és brillant perquè és coherent. En aquests temps, les persones de vàlua han de formar part dels organismes públics, i no limitar-se a la moltes vegades eixorca tasca universitària, que podrà ser molt útil des del punt de vista personal, però que és incompatible amb el mandat contingut en la paràbola dels talents, sobre la qual s'hauria de reflexionar més sovint.

Text escrit per Encarna Roca i llegit per Josep-Enric Rebés i Solé en el Ple del dia 23 de gener de 2012

Carles Viver i Pi Sunyer

És per a mi un plaer fer la presentació del professor Carles Viver com a candidat a membre de l'Institut d'Estudis Catalans. Ho és perquè crec que el seu ingrés comportarà un enriquiment per a l'IEC i per a la Secció. Carles Viver es doctorà en dret a la Universitat de Barcelona (UB) el 1977, on va ser catedràtic de dret constitucional el període 1987-1990. Des d'aleshores ho és de la Universitat Pompeu Fabra (UPF), de la Facultat de Dret de la qual va ser el primer degà. Vaig constatar la seva capacitat de gestió quan, en tenir jo responsabilitats de govern a la UPF, vaig col·laborar amb ell en la posada en marxa l'any 1990 dels estudis de dret d'aquesta Universitat.

Va deixar la Universitat per ser magistrat del Tribunal Constitucional d'Espanya (1992-2001), del qual fou vicepresident de 1998 a 2001. És membre nat de la Comissió Jurídica Assessora de la Generalitat de Catalunya i magistrat del Tribunal Constitucional d'Andorra des de 2006.

Pel que fa a les seves activitats de recerca, és membre del comitè científic de l'Institute for Studies on Federalism and Regionalism (Institut per a l'Estudi del Federalisme